

РЕШЕНИЕ

№ 6568

гр. София, 07.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Димитрина Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5572** по описа за **2022** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Р. И. М., срещу Решение № 1143/31.03.2022г. на Софийски районен съд (СРС), 109-ти състав, постановено по НАХД № 11344 по описа за 2021г.

Твърди се, че първоинстанционното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби. Въз основа на наведените оплаквания, касаторът моли за отмяна на първоинстанционния акт и постановяване на друг, с който да бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – заместник кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивното решение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд–София-град, след проверка на оспореното решение във връзка с изложените в жалбата оплаквания, както и по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

С Наказателно постановление № 320236/26.09.2017г., издадено от зам.кмет на Столична община, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в

размер на 200лв., за нарушение по чл.18, ал.1, т.1, б.“а“, „б“ и „в“ и чл.35, ал.1, вр.чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община.

С обжалваното решение СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови решението си, съдът е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, въз основа на които е приел, че нарушението и неговия автор са безспорно установени. Също така съдът се е мотивирал, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да нарушават правото на защита на нарушителя и ограничаващи възможността му адекватно да я организира.

Настоящата инстанция намира, че решението е неправилно и като такова следва да се отмени, както и потвърденото с него наказателно постановление. По силата на препращащата норма на чл.11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта и обстоятелствата изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите от общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго, т.е. в административнонаказателното производство се прилагат правилата относно обстоятелствата, изключващи отговорността, предвидени в НК. Обстоятелство, изключващо отговорността е давността. Тъй като в ЗАНН липсват изрично норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал.1, т.5 от НК, съгласно който наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години в случаите, извън хипотезата по т.т. 1, 2, 3 и 4 на същия текст. Текстът на чл. 81, ал.2 от НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След извършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал.3 от НК независимо от спирането и прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора тригодишния срок по чл. 80, ал.1, т.5 от НК. Следователно, срокът на така определената давност е четири години и половина.

Предвид датата на извършване на административното нарушение – 13.09.2017г., срокът след изтичането, на който е изтекла абсолютната давност в случая е 13.03.2022г., следователно към настоящия момент са налице основанията за погасяване на административно наказателната отговорност на касатора за процесното административно нарушение и това изключва правомощието на наказващия орган да го санкционира, с налагане на каквото и да е административно наказание.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл.второ от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1143/31.03.2022г. на Софийски районен съд (СРС), 109-ти състав, постановено по НАХД № 11344 по описа за 2021г и вместо него ПОСТАНОВИ :

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 320236/26.09.2017г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на Р. И. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200лв., за нарушение по чл.18, ал.1, т.1, б.“а“, „б“ и „в“ и чл.35, ал.1, вр.чл.34, ал.3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.